

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Wydział Teologiczny

Kierunek:

Teologia

Specjalność:

teologia kapłańska

Poziom:

jednolite studia magisterskie, stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Teologia pastoralna

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot obowiązkowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok V, semestr letni

Wymiar:

wykład: 30 godz.

Punkty ECTS:

wykład: 2

Forma zaliczenia:

wykład: egzamin

Prowadzący:

wykład: ks. dr hab. Jan Klimek;

Koordinator sylabusu:

ks. dr hab. Jan Klimek

Sylabus dostępny w ramach:

- [Teologia pastoralna](#) [na kierunku:] [teologia kapłańska](#) (T_ksd), jednolite studia magisterskie, stacjonarne, V rok, semestr letni
 - [prowadzący wykład:30h/e/2ECTS]: ks. dr hab. Jan Klimek;

Wymagania wstępne:

Ogólna znajomość teologii.

Z zakresu teologii pastoralnej:

- ogólna znajomość historii duszpasterstwa i historii teologii pastoralnej.
- ogólna znajomość podstawowych zagadnień teologiczno-pastoralnych:

- a) natura refleksji teologiczno- pastoralnej;
- b) istota działalności Kościoła.

Cele:

Zapoznać z najważniejszymi dziedzinami duszpasterstwa.

Ukazać najważniejsze wyzwania stojące przed Kościołem w poszczególnych obszarach duszpasterstwa, przedstawić kryteria poszukiwania właściwych rozwiązań duszpasterskich oraz zapoznać z propozycjami rozwiązywania określonych problemów duszpasterskich.

Przygotować i zachęcić do samodzielnej refleksji teologiczno-pastoralnej w ramach przyszłej pracy duszpasterskiej.

Treści kształcenia:

Wykład ma pomóc w formacji teologiczno-pastoralnego sposobu myślenia. Chodzi o umiejętność oceniania i rozwiązywania konkretnych problemów i sytuacji duszpasterskich w świetle teologicznych zasad wynikających z istoty dzieła zbawczego i jego uobecniania się w Kościele. Nie chodzi więc o danie gotowych recept na wszystkie możliwe do przewidzenia "przypadki" przyszłego duszpasterstwa, ale o wyrobienie zdolności samodzielnego przeprowadzenia diagnozy i podejmowania planowania decyzji w obliczu konkretnej sytuacji życiowej. (Franciszek Blachnicki, Teologia pastoralna ogólna, t. 2, Lublin 1971, s. 111). Wykład ma pogłębić analizę aktualnej sytuacji duszpasterskiej w Kościele, ukazać nową ewangelizację jako priorytet duszpasterski, przedstawić aktualne problemy inicjacji chrześcijańskiej oraz pogłębić rozumienie wspólnoty chrześcijańskiej.

Efekty kształcenia:

WIEDZA

- student posiada wiedzę na temat specyfiki działalności Kościoła i definiuje naturę tej działalności;
- posiada wiedzę na temat istoty nowej ewangelizacji;
- posiada wiedzę na temat inicjacji chrześcijańskiej, jej kryteriów, modeli i zasad;
- posiada wiedzę na temat struktur wspólnot chrześcijańskich dzisiaj;

UMIĘJĘTNOŚCI

- potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę do prowadzenia pogłębionej analizy sytuacji, w której aktualnie znajduje się Kościół;
- potrafi projektować działanie właściwe dla poszczególnych podmiotów działalności Kościoła;

KOMPETENCJE

- ma świadomość znaczenia apostolskich działań wszystkich podmiotów działalności Kościoła;
- posiada gotowość do podejmowania współpracy z różnymi instytucjami w Kościele w dziele nowej ewangelizacji;
- zdolny jest do współdziałania z różnymi podmiotami działalności Kościoła i postrzega istnienie twórczego napięcia między charyzmatem a hierarchią oraz laikatem a duchownymi;

Metody i narzędzia dydaktyczne:

Metody podające (wykład informacyjny, pogadanka, objaśnienie lub wyjaśnienie, prezentacja multimedialna); metody problemowe (wykład problemowy, wykład konwersatoryjny), metody aktywizujące (dyskusja dydaktyczna).

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Efekt kształcenia: wiedza

- posiada wiedzę na temat specyfiki działalności Kościoła;
- posiada wiedzę na temat istoty nowej ewangelizacji;
- posiada wiedzę na temat inicjacji chrześcijańskiej, jej kryteriów, modeli i zasad;

- posiada wiedzę na temat struktur wspólnot chrześcijańskich dzisiaj;
- posiada wiedzę na temat fenomenu nowych ruchów religijnych;

Metody sprawdzenia i kryteria oceny

Czterdziestopięciominutowy test wiedzy (pytania otwarte i zamknięte) – minimum 60% poprawnych odpowiedzi, odbywający się w okresie sesji egzaminacyjnych, lub egzamin ustny.

Efekt kształcenia: umiejętności

- potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę do analizy sytuacji, w której znajduje się Kościół;
- potrafi projektować działanie właściwe dla poszczególnych podmiotów działalności Kościoła;
- potrafi dostrzec prawdziwe cechy wspólnoty chrześcijańskiej według klasycznych przymiotów Kościoła;
- potrafi wykorzystywać współczesne media (strona internetowa, gazetka parafialna itd.) w celu pomocy w duszpasterstwie parafialnym;

Metody sprawdzenia i kryteria oceny

Praca multimedialna zawierająca przykłady najlepszych internetowych stron parafialnych, projekt gazetki parafialnej lub praca pisemna dotycząca nowych ruchów religijnych.

Efekt kształcenia: kompetencje

- ma świadomość znaczenia apostolskich działań wszystkich podmiotów działalności Kościoła;
- posiada gotowość do podejmowania współpracy z różnymi instytucjami w Kościele;
- rozumie istnienie twórczego napięcia między charyzmatem a hierarchią oraz laikatem a duchownymi;
- jest w stanie odpowiedzieć na krytykę instytucji parafii;
- umie zmierzyć się z problemami przed którymi staje współczesne duszpasterstwo parafialne;
- jest zdolny do działań w ramach duszpasterstwa ponadparafialnego;

Metody sprawdzania i kryteria oceny

Grupowa dyskusja podsumowująca cykl zajęć (poprawność merytoryczna).

Lektury podstawowe:

Ks.Ryszard Kamiński, Teologia pastoralna, t. 2, Teologia pastoralna szczegółowa, Lublin 2002.

Daniel Bourgeois, Duszpasterstwo Kościoła, Poznań 2001.

Lektury uzupełniające:

Guy Bedouelle, Życie eklezjalne i ewangeliczna wolność, "Communio" 5 (25) 2005, s. 13 nn.

Peter Henrici, Poświęcone Bogu życie we wspólnocie Kościoła, "Communio" 5 (25) 2005, s. 10 nn.

Nowacki Wojciech - Czaplicki Jacek (red.), Dziś i jutro ruchów kościelnych, Pelplin 2005, ss. 231-235.

Lenoir Frédéric, Nowe wspólnoty, Warszawa 1993.

Kozak Michał, "Leczenie" kolędy, "Pastores" (2005) 1, ss. 125-132.

Uwagi: